

siitä, että paljon, paljon kärsinyt Karjalamme vihdoin nousee ja kansallemme kokonaisuudessaan sen kaikkine heimoineen valkenee uusi, onnellinen päivä. Se takaa heimollemmekin ja sen tuleville polville rauhalliset olot tässä kauniissa maassamme. Mutta tämä tapahtuu vain yhdellä ehdolla: meidän on päästävä irti Venäjästä ja Suomen tähänastinen valtioraja siirrettävä oikealle paikalleen idässä.

Esitän kokouksen päätettäväksi, että Viena ja Aunus irtautuvat Venäjästä ja ryhtyvät Suomeen liittyneinä luomaan itselleen valoisaa tulevaisuutta länsimaisen kulttuuripiirin yhteydessä.

Pastori P. Saarikosken päättäjaispuhe Vuokkiniemen kokouksessa.

Rakkaat karjalaiset, veljet ja sisaret.

Pyhässä Raamatussa sanotaan, että Jumala on säätänyt ihmisille määrättyt ajat ja heidän asumisensa rajat, että he etsisivät Jumalaa (Ap. t. 17 : 26).

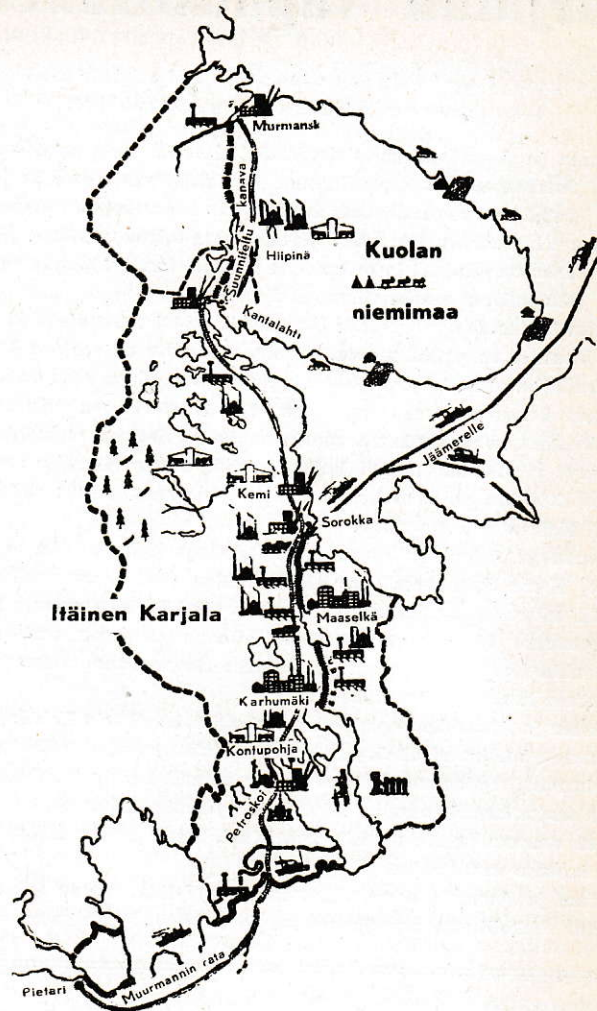
Kokoontuneina tähän historialliseen tilaisuuteen, vapaan Karjalan ensimmäiseen juhlaan, me voimme todeta, että myöskin Vienan ja Aunuksen karjalaiselle Korkein on määrännyt omat asumisen rajat ja tehtävät muitten maailman kansojen joukossa.

Monet ovat pitäneet Karjalan kansan kohtaloa toivotomana, ja varsinkin Venäjä on uskonut jo ikuisesti sulattaneensa sen itseensä, mutta kuten täällä esitetyissä puheissa on meille vakuutettu, on Vienalle ja Aunukselle sittenkin koittamassa vapaus.

Totta on, että karjalaisen heimon kohtalo on ollut raskas. Se on kantanut kokonaisen vuosituhannen orjuuden kahleita hartioillaan. Melkein kaiken, minkä se raskaalla ruumiillisella työllään on saanut irti karusta maastaan, on vieras valta veroina vienyt siltä. Kun muut maanosamme pienimmätkin kansat ovat olleet tilaisuudessa kehittämään omia olojaan, on Vienan ja Aunuksen Karjalan täytynyt vuosisadasta vuosisataan vaeltaa henkisesti pimeydessä. Se on tahdottu venäläistyttää ja viimein — kommunistisena aikana — siltä on tahdottu riistää kaikki alkeellisimmätkin ihmisoikeudet.

Kaikesta tästä huolimatta heimomme on säilynyt. Sen vapaus parhaillaan puhkeaa kukkaansa. Mutta tiedämmekö, mikä voima tätä paljon kärsinyttä karjalaista heimoa on varjellut ja säilyttänyt? Sitä on varjellut Kaikkivaltiaan voima, sillä Hän on tätä kansaa johtanut ja kasvattanut, kypsyttäen sitä monissa kärsimyksissä ja koettelemuksissa. Vapahtajamme Jeesus Kristus on sanonut, että taivaallinen Isämme pitää huolta kedon kukista, taivaan linnuista ja yksinpä meidän päämme hiuksistakin. Kuinka hän ei pitäisi huolta kansasta, joka uskoo Häneen ja panee toivonsa Hänen nimeensä? Me emme voi kieltää, etteivätkö tämän heimon esi-isät, jotka historia tuntee uskonnollisina ja siveellisesti korkealla tasolla eläneinä, olisi kulkenet Jumalan johdatuksen teitä. Kautta koko sivistyneen maailman on nyt kulkeva todistus teistä, rakkaat karjalaiset, että pari vuosikymmentä kestävästä uskonnollisesta pilkasta ja vainosta huolimatta usko Jumalaan ei ole sammunut teissä, vaan heti kun uskonnoppilkkajain valta kukistui kylässänne, te otitte käytäntöön iki-vanhat uskonnolliset

Itä-Karjalan taloudellinen kartta.

Merkkien selityksiä:

	Hylkeenpyyntiä		Kaupunki, jonka asukasluku ylittää 50,000:n
	Metsätaloutta		Satama
	Kalastusta		Tehdas
	Poronhoitoa		Valurautaa
	Valtion tiloja		Telakka
	Vesivoimalaitos		Laivaveistämö

tapanne. Me taas, teidän poikanne ja tyttärenne, jotka olemme olleet erillään teistä koko bolshevistisen ajan, olemme aina rukoilleet, että Herra siunaisi Karjalamme kansaa, kohottaisi sen synninyöstä ja pimeydestä ja lähettäisi sille taivaallisen valonsa.

Hyvät veljet. Nyt tämä rukous on täyttynyt. Nyt me voimme vanhurskaan Simeonin tavoin lausua: «Herra, nyt Sinä lasket palvelijasi rauhassa menemään sanasi mukaan, sillä silmäni ovat nähneet pelastuksesi . . . »

Karjalan vapausliikkeen johdon julkilausumat.

Suomen Puolustusvoimain Ylipäälliköille,
Sotamarsalkka Mannerheimille.

Vienan ja Aunuksen karjalaisväestön nimessä me tervehdimme Teitä, Sotamarsalkka. Me kiitämme lupauksestanne, että Te johdatte vapaiden suomalaisten miesten kansanarmeijan tuomaan meille nyt kansallisen vapauden. Sydän uutta toivoa tulvillaan Karjalan kansa on hätänsä ja orjuutensa keskellä kuullut tämän sanoman, joka julistaa uuden päivän koittoa.

Viena ja Aunus ovat meidän isiemme ja esi-isiemme hiellä ja verellä kostutettua pyhää maata. Raaka väkivalta on erottanut sen vuosisadoiksi oikeasta yhteydestään, Suomesta. Vieras rotu on kahlehtinut kansamme sekä henkiseen että taloudelliseen orjuuteen. Ja viimeiset kolmekolmatta vuotta on bolshevistinen raakalaisuus pyrkinyt riistämään meiltä kaiken, mikä antaa elämälle arvoa. Mutta sittenkin on usko kerran saapuvaan vapautukseen säilynyt täällä Kalevalan laulumailta.

Vienan ja Aunuksen osana ollut kärsimystie on Teidän tiedossanne, Herra Sotamarsalkka. Mutta niiden ylitse kaartuvalla pimellä taivaalla on tuikkinut eräs toivon tähti, Teidän vuonna 1918 vannomanne vala, ettette pistä miekkaanne tuppeen ennenkuin itäinenkin Karjala on vapaa. Me olemme tienneet tuon valan täytymyksen hetken joskus tulevan.

Vienan ja Aunuksen omia poikia marssii tuhansittain Teidän johdattamaan armeijan riveissä, ja vieraan sortajan kynsistä pelastuneet vapautuvien kyliemme asujamat ovat valmiit kaikkiin tavoin tukemaan sankariarmeijaamme. Lämpimin sydämin ja hartain rukouksin me seuraamme sen marssia kohti itää, kohti kaukaa häämöittävää Suomen uutta rajaa.

Viena ja Aunus katsovat luottavaisina Teihin, Herra Sotamarsalkka. Uskollisessa armeijassamme ja koko yhtyvän suomalaisen

Sanotaan, että Jumala ei anna ihmiselle raskaampaa ristiä kuin minkä hän jaksaa kantaa. Me uskomme näin tapahtuneen myöskin Karjalan kansan kohdalla. Te, rakkaat karjalaisveljet ja sisaret, saatte itse sen kohta nähdä. Pakkovalta omilla pelloillanne ja omassa kodissanne, vankiloissa ja pakkotyösiirtoloissa menehtyvät veljenne ja sisarenne, tuhotut kirkkonne, poltetut talonne, häväistyt pyhät tapanne ja kaikki muut ihmisen henkilökohtaisen vapauden tuhoamista tarkoittavat toimenpiteet ovat olleet teidän raskas elämänne risti kuluneena parina vuosikymmenenä. Mutta ennenkuin te kokonaan menehdytte ristinne alla, koitti teille jälleen vapaus ja huojennus. Vienan ja Aunuksen mailla ja kylissä on alka-va uusi elämä. Karjala palaa esi-isiansä uskoon ja on aloittava siinä uuden kehitysjakson kulkien siihen päämäärään, minkä Jumala ihmisille ja kansoille on antanut.

Suokoon Korkein, että tähän kylän keskelle bolshevikien hävittämän kirkon tilalle kohoaa pian uusi Herran tempeli ylös korkeuksiin viittovine risteineen ja että kylän nousevakin polvi oppii sitä rakastamaan ja etsimään siinä Jumalan siunausta itselleen ja uudelle, vapaalle Karjalalle. Suokoon Jumala, että usko häneen ja Vapah-tajaamme Jeesukseen Kristukseen herää ja kirkastuu uudelleen kaikkialla heimmomme keskuudessa, sillä vain sellaisella kansalla, joka luottaa Jumalaan ja täyttää hänen käskyjään, on tulevaisuutta.

kansan alttiissa rakkaudessa on Korkein suonut Teidän käsiinne sen avaimen, joka aukaisee suuren Suomen onnelliseen, turvattuun tulevaisuuteen. Olkaa siunattu, vapauttajamme!

Vuokkiniemessä heinäkuun 20 päivänä 1941 pidetyssä karjalaiskokouksessa valittu

KARJALAN VAPAUSLIIKKEEN JOHTO.

* * *

Karjalaiset! Vienan ja Aunuksen rahvas!

Mahtavan Suur-Saksan johdolla Europan kansat ovat käyneet suureen tilintekoon meidänkin orjuuttajamme, bolshevistisen Venäjän kanssa. Maailman pisimmällä rintamalla, Jäämerestä Mustaan mereen, Moskovan mahti on kärsinyt musertavan tappion toisensa jälkeen. Bolshevismen tuho on tullut ja samalla orjuutettujen kansojen ylösnousemus.

Me karjalaiset emme ole elämältä muuta pyytäneet kuin saada vapaina miehinä ja naisina rauhassa viljellä isiltä perittyä kaunista, karua maataamme. Mutta tätä onnea ei ole meille vuosisatojen mitaan suotu. Niin tsaristinen kuin bolshevistinenkin Venäjä on milloin väkivallalla, milloin viekkauksella pyrkinyt kansallisen olemassaolomme täydelliseen tuhoamiseen.

Vapauden henkeä ei ole kuitenkaan onnistuttu Karjalan mailta karkoittamaan. Kerta kerran jälkeen Vienna ja Aunus ovat nousseet epätasaiseen taisteluun sortajansa laumojia vastaan. Voimiemme heikkouden vuoksi kaikki nämä yritykset ovat tukahtuneet vereen ja tuleen, mutta korpiemme kätköissä on jatkunut vapaiden sissien toiminta. Tuhansien kansalaisten on täytynyt pakolaisina jättää kotiseutunsa. Tuhannet ovat menehtyneet venäläisissä vankiloissa ja pakkosiirtoloissa. Jäljellejääneet on kahlehdittu kansallemme vieraaseen bolshevistiseen pakkojärjestelmään. Yksinpä usko Korkeimman suojelukseen ja isien Jumalaan on pyritty ryöstämään meiltä. Jumalanpalvelukset on kielletty. Kirkot ja rukoushuoneet muutettu uskonnovastaisen propagandan tyysijoiksi. Mutta kaiken hätämme keskellä meillä on sentään säilynyt toivo. Tuo toivo ei olekaan ollut turha. Suomen kansanarmeija on nyt saapunut maahamme tuoden mukanaan toivomme täyttymyksen. Kylä kylältä kirpoaa vieraan sortajan ies, ja yhä kauemmas itään rientävät vapauttajamme, joiden riveissä taistelee tuhansittain Vienan ja Aunuksen omia poikia. Voittoisan suomalaisen armeijan suuri ylipäällikkö, Sotamarsalkka Mannerheim on antanut meille karjalaisille julistuksen, kutsuen meitä kanssaan yhteiseen vapaustaisteluun luomaan Jumalan avulla koko Suomen heimolle onnellisen tulevaisuuden ja pysyvän rauhan. Karjalaiset! Noudattakaamme kasvavin joukoin tuota kutsua. Tällä kertaa ei ole, kuten monesti ennen, kysymys haihtuvasta haaveesta, vaan vapaus saapuu nyt luoksemme jäädäkseen pysyvästi siunaamaan kättemme työtä.

Tietoisena tästä on Vuokkiniemellä kuluvan heinäkuun 20 päivänä pidetty kansalaiskokous riemuiten julistanut Vienan ja Aunuksen irtautuneeksi Venäjistä. Yksimielisesti päätettiin samalla liittää maamme ikiajoiksi Suomeen, jonka kansaan meitä liittävät sama veri, sama kieli ja asuma-alueemme suomalainen luonto. Yhtyneenä Suomeen, jonka talonpojat ovat aina olleet vapaita ja hyvin toimeentulevia ja joka kuuluu Europan sivistyskansojen eturiviin, Vienna ja Aunus astuvat ylösnousemuksensa ja ennemmättömän kukoistuksensa kauteen.

Karjalaiset! Tukekaamme jokainen kaikkiin keinoin suomalais-karjalaisista vapauttaja-armeijaa! Väkipakolla vieraan sortajan riveihin viedyt veljemme heittäkää aseenne ja siirtykää isiemme pyhän ja